

værende Dieblif, hvor det fremfor Alt kommer an paa, at denne Lov kan udfomme hurtigt, for at Communen saasnart som muligt kan komme i Besiddelse af et bedre ordnet Politienb det, den har, kan der ikke være Tale om ad Lovgivningens Veie at foretage Noget i denne Henseende; men dog forekommer det mig paa-trængende nødvendigt, at Begrændsningen af Politimagten bliver bestemt ved Lovgivningen. Der er jo ganske vist en Mængde spredte Bestemmelser i Lovgivningen med Hensyn til Politichefens Myndighed; men de ere saa mange Gange forandrede og begrændsede paa forskjellige Maader, at der er en høi Grad af Uklarhed deri, og jeg troer ikke, at de i det Hele ere stemmende med de nuværende Forhold. Det er derfor min Mening, at det vilde være høist ønskeligt, om Regjeringen vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa snarest muligt at forelægge Rigsdagen en Lov, som bestemte og nøiagtigere begrændser Politiets Myndighed; de øvrige Bestemmelser, som angaae de indre Forhold, og navnlig Forholdet mellem det under- og overordnede Personale, maa det ganske vist overlades til Politichefen i Forbindelse med Communalbestyrelsen at vedtage. Den Overeenskomst med Hensyn til Politiets Myndighed, som Ministeren har antydet, skulde finde Sted, efter Repræsentantskabets Mening, i Form af en Vedtægt, efter hans Mening, i Form af et Regulativ — troer jeg derfor bør betragtes som en provisorisk Foranstaltning, naar den bliver vedtagen; om Overeenskomsten mellem Statsmagten paa den ene Side og Communalbestyrelsen paa den anden Side kommer istand i Form af en Vedtægt eller i Form af et Regulativ, troer jeg ikke, at man for Diebliffet skal lægge nogen overordentlig stor Vægt paa, men jeg skal gjentage, at den bør kun betragtes som provisorisk, indtil det ad Lovgivningsveien nærmere bestemmes, hvorledes Politimyndigheden skal begrændses. Det vilde være meget ønskeligt, om man samtidigt med den Ordning, der nu forestaaer, kunde udfordre fra Politichefens Myndighed alle de Functioner, som ikke nødvendigviis høre til hans Virksomhed eller til Politiets Virksomhed i det Hele som Ordenens Dpretholder og som Bevarer af den offentlige Fred. Der er som be-

kjendt i Communalloven af 1857 henviist til, at Sundheds- Aencligheds- og Ordenspolitiet og endnu en Branche, som jeg ikke erindrer, skulle henlægges under Magistraten, saa at der altsaa ikke fra Lovgivningens Side behøves nogen Virksomhed i den Retning, og jeg skal tillade mig at stille den Opfordring til Regjeringen, at sørge for, om muligt allerede i denne Session, eller dog saa snart som muligt, at bringe denne Udfordring tilveie, saa at Politiet kommer til at staae saaledes, som Communen har forlangt det — og det forekommer mig ogsaa, at den høitærede Minister i sin Udtalelse viste sig tilbøielig til at gaae ind derpaa — det vil sige, udelukkende som Ordenens Dpretholder og den offentlige Freds Bevarer; i saa Fald kunde bestemmes ogsaa en Post, som er nævnt i Forslaget, nemlig Vicepolitidirecturens, falde bort. For Diebliffet antager jeg derfor, at man her bør indskrænke sig til det, der er tilfattet ved Loven, nemlig at udfordre den dømmende Myndighed fra Politimagten. Med Hensyn til de Bestemmelser, der findes desangaaende i den forelagte Lov, maa jeg hvad § 2 angaaer bemærke, at det forekommer mig i høi Grad tvivlsomt, hvorvidt det vil være tilstrækkeligt, at der oprettes en saadan særlig Afdeling ved Criminal- og Politiretten for alle de Sager, der ifølge § 2. skulle henviises til den. Naar man seer hen til Motiverne i Lovudkastet og til de Dplysninger, som foreligge i de vedlagte Documenter, finder man, at saavel Politibesthyrelsen som alle de, der have med denne Sag at gjøre, skilbre Omfanget af de Sager, som hidtil have været behandlede ved Politidirecturens Protokol, som overordentlig stort. Der er saaledes navnlig fra Politichefens og Vicepolitidirecturens Side gjort opmærksom paa, at det vilde have sine store Vanfælgeligheder, om man vilde gaae ind paa den Forordning, der fra Commissionens Side er stillet, at der skulde forelægges de Tilfælde Spørgsmaal, om de ville frasælbe Dom; og deres Svar derpaa, protokolleres; idet Antallet af de Sager, der forekomme ved denne Protokol, er saa stort, og da der for dem alle udfæres den største Hurtighed ved Behandlingen, vilde en saadan Protokollering af Spørgsmaal og Svar i Forbindelse med de andre ved Pro-